

konden zij dan disconteeren en op die wijze weer opnieuw inkoopen. Het comité had dus de niet levering der noodige stoffen aan zich zelf te danken, doordat het zich met „oneerlijke eigenbelang zoekers” in betrekking gesteld had. Het comité wilde echter zijn ongelijk niet dadelijk toegeven en verklaarde, dat het met het stadsbestuur geen pennestrijd wilde voeren, daar hun tijd daarvoor te kostbaar was. Echter wilden zij gaarne overleg plegen met de Rotterdamsche kooplieden, waarvoor twee leden van het comité op Dinsdag 3 Maart te Rotterdam zouden komen. De kooplieden werden tegen 12 uur van dien dag op het raadhuis ontboden. Het schijnt, dat deze zaak toen tot aller tevredenheid geregeld is, want er is niets meer over te vinden.

Grooten last bezorgden ook de veelvuldige requisities van paarden en rijtuigen door de Franschen. De hoofdlieden van het voermansgilde Klaas Vervloet en Hendrik Ernst kregen last zooveel mogelijk dadelijk aan de requisities der Franschen te voldoen. Zij hadden al dadelijk moeilijkheden met sommigen hunner gildebroeders, die onwillig en anderen, die nalatig waren in het bezorgen van het geëischte. Hendrik Ernst schijnt tegen de moeilijkheden van zijn ambt niet opgewassen geweest te zijn en werd vervangen door Gerrit van der Wal. Echter werd hij met Jan Heege Junior toch nog als hulp aan de beide hoofdlieden toegevoegd. Het comité van algemeen welzijn had tot alle municipaliteiten het verzoek gericht om steeds paarden en rijtuigen gereed te houden voor den dienst der Fransche representanten en commandanten.

Voor Rotterdam eischte Lagrange, „inspecteur divisionnaire des postes des armées”, het vestigen van een zoogenaamde relai. Dit zou moeten bestaan uit 24 paarden, die uitsluitend zouden moeten dienen voor het vervoer van „depêches et courriers” der Fransche republiek. Geen particulier zou van dezen dienst gebruik mogen maken. De Fransche koeriers en andere reizende personen, tot het Fransche leger behorende, waren zeer ontevreden over de werking van dezen dienst en beweerden, dat zij veel te lang opgehouden werden, eer zij het noodige konden bekomen. Ook blijkt uit een schrijven der municipaliteit van den Haag,